

Samenvatting

Aanleiding

X heeft een verzoek ingediend om zekerheid vooraf te krijgen over verrekenprijzen.

Feiten

X (gevestigd in Nederland) maakt onderdeel uit van een wereldwijd opererend concern. Y (gevestigd in de EU) maakt ook onderdeel uit van het concern. Het concern houdt zich bezig met de ontwikkeling, fabricage en distributie van bepaalde producten. Y is verantwoordelijk voor de distributie van de producten naar verkoopentiteiten in Europa, Afrika en het Midden Oosten.

X verricht de volgende ondersteunende activiteiten in opdracht van Y: (i) opslag, monitoring en distributie van producten, (ii) periodieke telling van de voorraad ter vergelijking met voorraadssystemen, (iii) kwaliteitscontroles ten aanzien van een bepaalde productgroep en (iv) overige administratieve en logistieke activiteiten. X wordt geen eigenaar van de producten. De opslag en distributie van de producten blijft de verantwoordelijkheid van Y. X draagt in dit kader beperkte risico's. Voorts wordt het daadwerkelijk vervoer van de producten door Y uitbesteed aan logistiek dienstverleners en slechts in uitzonderingsgevallen gebeurt dit door X.

Rechtskader

Het verzoek van X ziet op het verkrijgen van zekerheid vooraf over verrekenprijzen (een arm's lengthbeloning). Relevant is hierbij het besluit van de Staatssecretaris van 19 juni 2019, nr. 2019/13003, Stcrt. 2019, nr. 35519, waarin de kaders voor het verkrijgen van zekerheid vooraf zijn gegeven met betrekking tot rulings met een internationaal karakter. Tevens is van belang de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden van de Staatssecretaris van 31 december 2018, nr. DB 2018/216528, Stcrt. 2018, 72064, zoals die is gewijzigd bij artikel VII van de Regeling van de Staatssecretaris van 18 december 2019, nr.2019-0000199975, Stcrt. 2019, 69810. Het arm's-lengthbeginsel is in Nederland gecodificeerd door artikel 8b Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb) en in het OESO-modelverdrag ter voorkoming van dubbele belastingheffing in artikel 9. In het OESO-commentaar op artikel 9 van het OESO-modelverdrag en de Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations (OESO-richtlijnen) wordt het arm's-lengthbeginsel van een nadere invulling voorzien. De OESO-richtlijnen geven een internationaal geaccepteerde invulling aan het arm's-lengthbeginsel en worden daarom in het verrekenprijsbesluit van 11 mei 2018 (2018-6865) als een passende uitleg en verduidelijking van het in artikel 8b Wet Vpb omschreven beginsel gezien.

Overwegingen

1. X oefent in Nederland bedrijfseconomische operationele activiteiten uit (de zogenoemde economische nexus) en voorts worden de bedrijfseconomische operationele activiteiten voor rekening en risico van X uitgeoefend. Deze activiteiten passen bij de functie van het lichaam binnen het concern. Aanvullend is het besparen van Nederlandse of buitenlandse belasting niet de enige dan wel doorslaggevende beweegreden voor het verrichten van de (rechts)handeling(en) of transacties, en evenmin heeft de gevraagde zekerheid vooraf betrekking op de fiscale gevolgen van directe transacties met entiteiten die gevestigd zijn gevestigd in Staten die opgenomen zijn in de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden.

2. De OESO richtlijnen schrijven voor dat een arm's-lengthbeloning wordt bepaald door middel van een vergelijkbaarheidsanalyse met onafhankelijke partijen. Daarbij dienen de functies, activa en gelopen risico's van de tested party te worden meegewogen. Binnen de gelieerde transactie zijn de functies van X als uitvoerend te duiden. X kan daarom worden beschouwd als de minst complexe partij in de gelieerde transactie en is aangemerkt als tested party.
3. De OESO-richtlijnen beschrijven een beperkt aantal methoden voor het bepalen van de arm's-lengthresultaten. Als deze aanwezig is, geeft de comparable uncontrolled price (CUP) methode de beste mogelijke indicatie van de zakelijkheid van de gehanteerde prijzen. Voor de activiteiten van X is echter geen CUP aangetroffen. Een andere traditionele methode is de (bruto) cost plus methode die uitgaat van de vergelijking van de bruto marges van vergelijkbare ongelieerde partijen met de tested party. De bepaling van de bruto marge is afhankelijk van de kostenrubricering en van de vergelijkbare partijen is die onbekend. Daardoor geeft een vergelijking op het niveau van de netto operationale marges (Transactional Net Margin Method met in dit geval totale kosten als maatstaf) een betrouwbaardere uitkomst.
4. De bij het verzoek gevoegde benchmark studie is beoordeeld. Gezien de omvang van de activiteiten van de onderneming in Nederland is vervolgens een globale benchmarkstudie door de Belastingdienst verricht. De uitkomst is passend bevonden bij de functies, activa en risico's van X.
5. Op grond van paragraaf 2.98 van de OESO-Richtlijnen en paragraaf 3.2 verrekenprijsbesluit worden verschotkosten buiten de kostengrondslag gelaten omdat deze geen relevante indicator zijn voor de waarde van de door X uitgeoefende functies, de gebruikte activa en de gelopen risico's.

Conclusie

Partijen hebben vastgesteld dat voor de activiteiten van X een transactional net margin uitgedrukt in een percentage van de totale kosten at arm's length is.

Het percentage dat in de vaststellingsovereenkomst is opgenomen valt binnen een interquartile range van resultaten van ongelieerde vergelijkbare partijen waarvan de lower quartile 2,05% bedraagt en de upper quartile 14,78%. De mediaan is in de vaststellingsovereenkomst gehanteerd.

Dit is vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst met een looptijd van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2024.